

Sygn. akt II K 999/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu II Wydział Karny

W składzie:

Przewodniczący: SSR Agata Mikoda

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Bratek

w obecności Prokuratora Wojciecha Szczygiel z Prok. Rej. w Zawierciu

po rozpoznaniu dnia 10.06.2015 r.

sprawy **T. Ś. (1)**

syna G. i B.

urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I w dniu 24 kwietnia 2013 roku w S., działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze 11,89 grama netto,

- tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii,

II w dniu 16 maja 2013 roku w S., działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze 1,62 grama netto,

- tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii,

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego T. Ś. (1) na okres 1 (jednego) roku tytułem próby przyjmując, że w dniu 24 kwietnia 2013 roku w S., działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze 11,89 grama netto, tj. iż swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii,

2. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego T. Ś. (1) na okres 1 (jednego) roku tytułem próby przyjmując, że w dniu 16 maja 2013 roku w S., działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze 1,62 grama netto, tj. iż swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii,

3. na mocy art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/34/13 pod poz. 1 i 2 na karcie 34 akt, nr I/13 pod poz. 1 na karcie 83 akt i nr 1/34/13 pod poz. 6 na karcie 98 akt,

4. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić oskarżonemu dowody rzeczowe szczegółowo opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/34/13 pod poz. 3-6 na karcie 34 akt i nr I/13 pod poz. 2 na karcie 83 akt,

5. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania w kwocie 936, 36 (dziewięćset trzydzieści sześć 36/100) złotych oraz opłatę sądową w wysokości 60 (sześćdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

W dniu 24.04.2013r. około godziny 18.45 funkcjonariusze policji w trakcie kontroli parkingu przy torowisku w rejonie ul. (...) w S. zauważyli pojazd marki S. (...) o nr rej. (...), który na ich widok gwałtownie ruszył drogą gruntową w głąb masywu leśnego. Pojazd kierowany przez oskarżonego T. Ś. (1) został zatrzymany, w pojeździe znajdowały się środki odurzające w postaci marihuany o wadze 11,89 grama netto (dowód: notatka urzędowa k: 1, protokół przeszukania samochodu k: 5-7, protokół oględzin k: 18-19, zeznania M.W. k: 15, P. K. k: 17, wyjaśnienia T. Ś. k:166).

Oskarżony został przeszukany i zatrzymany (dowód: protokół zatrzymania osoby k: 2, protokół przeszukania osoby k: 3-4).

W dniu 16.05.2013r. około godziny 20.40 w M. na ulicy (...) funkcjonariusze policji zatrzymali do kontroli drogowej samochód S. (...) nr rej. (...), którym kierował oskarżony T. Ś. (1). W samochodzie ujawniono środki odurzające w postaci marihuany o wadze 1,62 grama netto (dowód: notatka urzędowa k: 65, protokół zatrzymania osoby k: 66, protokół przeszukania osoby k: 67-68, protokół przeszukania pojazdu k: 69-71, protokół oględzin k: 75-77, zeznania P. K. k: 73, wyjaśnienia T. Ś. k:166).

Biegli z Laboratorium Kryminalistycznego w K. ustalili że znaleziony dwa razy materiał roślinny to ziele konopi innych niż włókniste, tzn. że jest to środek odurzający w rozumieniu Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (dowód: opinie k: 95,97).

Oskarżony T. Ś. (1) (k: 27-28,107-108,166-167) na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił złożenia wyjaśnień. Na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że posiadał marihuanę na własny użytek, była wyłącznie dla niego, żałuje tego, nie ma już problemu z marihuaną. Wcześniej nie przyznawał się bo bał się konsekwencji, które nie wiedział jakie mogą być. Po raz drugi miał marihuanę, ale wówczas miał problem, był uzależniony, było to spowodowane stresem. Od tych zdarzeń nie używa już narkotyków.

Analizując całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego przyznającego się do winy.

Sąd za zgodą stron na rozprawie w dniu 10.06.2015r. (k: 167) odczytał zeznania świadków P. K. (2) (k: 17,72-74) i M. W. (k: 15-16), uznając iż bezpośrednie przesłuchanie świadków nie jest niezbędne, bowiem zeznają na okoliczności nie kwestionowane przez oskarżonego i na podstawie także zeznań tych świadków poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.

W tym stanie rzeczy analizując całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż okoliczności czynów zostały wyjaśnione i nie budzą żadnych wątpliwości, a wina oskarżonego została udowodniona natomiast nie zachodzą żadne okoliczności, które by tę winę wyłączały, a tym samym nie zachodzą przesłanki wyłączające odpowiedzialność karną.

Oskarżony T. Ś. (1) w dniu 24 kwietnia 2013r. w S., działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze 11,89 grama netto, zaś w dniu 16 maja 2013r. w S., działając wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze 1,62 grama netto. Swoimi zachowaniami tak w dniu 24.04.2013r. jak i 16.05.2013r. dopuścił się popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Bezspornym w sprawie jest fakt, iż w chwili zatrzymania oskarżony T. Ś. (1) w samochodzie, w którym był sam, posiadał środki odurzające w postaci marihuany – raz 11,89 grama netto, drugi raz 1,62 grama netto. Bezspornym także jest, że marihuana jest tzw. lekkim środkiem odurzającym, jednym z najłżejszych narkotyków, że z tej ilości można zrobić tyle

działek ile dana osoba wielkością się odurza. Przyjmuje się, że działka to 1 gram. W sumie miał na około 13 działek. Za prawdziwe, wobec ich nie obalenia, należy przyjąć twierdzenia oskarżonego, że marihuanę miał na własne potrzeby, że był uzależniony. O tym może świadczyć fakt, iż pomimo toczącego się już wobec niego postępowania z ustawy o przeciwdziałaniu narkomani i wiedzy o tym, że to jest zabronione, tak w krótkim czasie znów ją przy sobie posiadał.

Biorąc pod uwagę okoliczności zdarzeń, fakt, że okoliczności popełnienia czynów nie budzą wątpliwości, fakt, że oskarżony wyszedł z uzależnienia, wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, młody wiek oskarżonego, fakt, że czyny miały miejsce dwa lata temu, oskarżony ani przed tymi czynami ani później nie był karany, uczy się, pracuje dorywczo i dopiero wchodzi w dorosłość, Sąd na podstawie art.66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko niemu o czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na okres próby 1 roku.

Warunkowe umorzenie postępowania jest swoistym środkiem karnym polegającym na rezygnacji ze skazania i wymierzenia kary kryminalnej osobie uznanej za winną popełnienia przestępstwa - na rzecz stosowania środków probacyjnych. Ponieważ oskarżony nie był dotychczas karany i istnieje pozytywna prognoza pozwalająca przypuszczać, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa, że samo postępowanie karne, obecność w Sądzie i fakt, że występował jako oskarżony będzie już nauką dla oskarżonego Sąd warunkowo umorzył względem niego postępowanie karne. Sąd orzekł o rocznym okresie próby, który będzie biegł od uprawomocnienia się orzeczenia, uznając że już taki czas będzie odpowiedni dla weryfikacji trafności postawionej prognozy kryminologicznej.

Sąd uznał, iż tak określona kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego i bynajmniej nie nazbyt surowa i spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Bowiem z jednej strony kara w odczuciu społecznym musi odpowiadać poczuciu sprawiedliwości i skuteczności, a z drugiej strony i to jest jej cel priorytetowy skłonić winna oskarżonego do powstrzymywania się w dalszym życiu od popełniania przestępstw.

Jednocześnie orzeczono o dowodach rzeczowych oraz na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 7 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 60 złotych i wydatki w kwocie 936,36 złotych, uznając iż Skarb Państwa nie powinien ich kredytować i ponosić, skoro oskarżony pracuje i osiąga dochody.

Za zgodność z oryginałem